

Obedientia
falsa.

Obedientia in
incipientib' ne-
cessaria.

Probatio pa-
trū circa obe-
dientiam.

aduocatio amicorū: tales sane nō faciunt obedientiā deo acceptā: nec hoibus gratam. Bernar. in simone. Quid si obediat simulatorie ⁊ ad oculū: murmuret aut in abscondito: falsa est obediētia: sola ē charitas que obedientiā gratiorez facit ⁊ acceptabile deo cōmendat. Simpliciter ergo obediendū est ⁊ adimplendū quod iubet si obedientiā nram acceptabilem deo esse optamus. Bernardus libro de cōsideratione: Omnibus nobis in querfionis initio nulla magis virtus ē necessaria q̄ simplicitas humilis ⁊ grauitas veneranda. Item ad fratres de monte dei: Perfecta obediētia maxie in incipiēte est indiscreta: hoc est non discernere quid vel quare precipiatur sed ad hoc tñ niti vt fideliter ⁊ humiliter fiat quod a maiore precipit. Cesarius ad mōachos: omelia viij. Quicquid tibi a senioribus fuerit imperatū accipe tanq̄ de celo sicut de ore dei prolātū nihil reprehendas: nihil dissentias ī nullo penit' murmurare p̄sumas: q̄ ī monasterio seruire venisti nō imperare: potius obedire q̄ iubere: totū sanctū totū iustūz vtile iudica quicquid tibi a prelato videris imperari. Hanc simplicitatez obedientie multū amāt sancti patres in discipulis suis: ideo in principio non precipiebant eis recta. Unde in vitis patrū dicit quidam abbatī pastorū: Patres seniores non loquuntur ab initio fratribus recta sed magis distorta: et si viderint q̄ ea que distorta sunt faciūt: iam eis nō loquunt nisi qd̄ expedit: agnoscētes qm̄ in oibus obediētibus sunt. Quarta cōditio acceptabilis obediētie: siue quartus gradus est hūiliter obedire. Bernardus: Magna virt' humilitatis sine cuius obtentu virt' fortitudinis nō solū virtus nō sit sed etiā in supbiā erūpit. Hinc dictū est sauli: Cum esses humilis in oculis tuis factus es caput in populis primi regū xv. Et dñs ad discipulos Lu. xiiij. ait: Cū feceritis oia q̄ precepta sunt vobis dicite sui inutiles sumus: qd̄ facere debuim' fecimus. Et hoc maxie militat ꝑra eos q̄ in obediēdo magna se fecisse existimāt: Hunc obediētie gradū tāgit scūs pater cū dicit (Obediētia tūc erit acceptabilis si nō cū respōsione nolētis efficiat) id est cū ꝑbis supbis

dicēdo se nolle parere mādatis iubentis. Quare aut humiliter sine murmure sine ꝑbo alicuius note supbie obediendū sit supior ꝑceptis subiūgit (Q̄ obediētia q̄ maiorib' ꝑbet deo exhibet: ipse enī dicit Qui vos audit me audit) Vt sic nō disceptaret si aliquid a deo precipere sed illū humiliter implerent: sic nō disceptare debent de mādatis prelati. Quinta cōditio aut quintus gradus obediētie est gratāter ⁊ hylariter obedire: quem ḡduz tangit sanctus pater cū ait (Et cum bono animo a discipulis ꝑberi oportet. Quia hylarem datorē diligit deus: Nam si cuz malo animo obediat discipulus ⁊ non solum ore sed etiā corde si murmurauerit: ⁊ si impleat iussionē tñ acceptū iam nō erit deo qui cor respicit murmurātis ⁊ ꝑta li facto nullā cōsequit gratiam imo penā murmurantiū incurrit si nō cū satisfatione emendauerit) De pena aut murmurantiū q̄ grauis sit supradictū est in capitulo xxxiij. Hylariter ergo īplēda est obediētia: scdm̄ illud Ecclesiastici: In oī dato tuo hylarē fac vultū tuū. Bernar. Serenitas in vultu: dulcedo in sermonibus multū colorāt obediētia obsequentis. Mubilosa corporis cōpositio ⁊ facies tristitie tenebris obfuscata deuotionem ab aīo recessisse significāt. Quis enī impatib' tristitiā inflāt? Est aut hic considerāduz q̄btis Bernardus septē grad' obediētie describēs addit supra qnq̄ positos a beato B̄dicto alios duos. Quorū vn' est qui in loco notari pōt. s. libēter obedire: regit enī dñs oblatiōes voluntarias: Exo. xxxj. Iste est s̄mo que precepit dñs: Omnis voluntarius ⁊ prono aīo offerat ꝑmicitias dño. Idē dauid: Volūtarie sacrificabo tibi. Coacta seruitia deo nō placet: Hūc obediētie gradū vt ipse Bernardus ait nō potest ascēdere qui voluntatem precipientis suā nō fecerit. Libenter obediebat qui dicebat: meus cibus ē vt faciā voluntatez eius qui misit me Jo. iiij. Augustinus libro. x. cōfessionū: Optimus minister talis est qui nō magis ituetur hoc audire quod ipse voluerit: s̄ potius hoc velle qd̄ a te audierit: Bernar. Quisquis occulte vel aperte satagit vt quod habet in volūtate hoc ei prelati i.

Quare humi-
liter sit obedi-
endum.

Ornamenta vel
deturpātia o-
bedientiam.

Libenter
obedire.